

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM

BESLISSING inzake OPPOSITIE

N° 2003417

van 20 mei 2010

Opposant: **PRZEDSIĘBIORSTWO POLMOS BIAŁYSTOK (Spółka Akcyjna)**
ul. Elewatorska 20
15-950 Białystok
Polen

Gemachtigde: **Bureau Gevers S.A.-N.V.**
Holidaystraat 5
1831 Diegem
België

Merk: (Europese inschrijving 6215719)

tegen

Verweerder: **Underberg AG**
Industriestrasse 31
8305 Dietlikon
Zwitserland

Gemachtigde: **Lovells LLP**
Keizersgracht 555
1017 DR Amsterdam
Nederland

Betwiste merk: (Internationaal depot 964076)

I. FEITEN EN PROCEDURE**A. Feiten**

1. Op 8 april 2008 heeft verweerder, ter onderscheiding van waren in de klassen 32 en 33, een internationaal depot ingediend voor onder meer de Benelux van het gecombineerde woord-/beeldmerk

Dit internationaal depot is in behandeling genomen onder nummer 964076 en is gepubliceerd op 10 juli 2008 in de *Gazette OMPI des marques internationales 2008/23*.

2. Op 30 september 2008 heeft de opposant oppositie ingesteld tegen de inschrijving van dit depot in de Benelux. De oppositie is gebaseerd op de Europese inschrijving 6215719, ingediend op 21 augustus 2007 en ingeschreven op 31 juli 2008 voor waren in klasse 33, van het volgende gecombineerde woord-/beeldmerk:

3. Volgens het register is de opposant daadwerkelijk de houder van het ingeroepen recht.
4. De oppositie is ingesteld tegen alle waren van het betwiste depot en is gebaseerd op alle waren van het ingeroepen recht.
5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a juncto artikel 2.18, lid 1 van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna: "BVIE").
6. De proceduretaal is het Nederlands, maar partijen zijn overeengekomen de argumenten uit te wisselen in het Engels.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie is ontvankelijk en is ter kennis gebracht van het Internationaal Bureau en van opposant op 13 oktober 2008. In dit schrijven werd verweerder tevens in de gelegenheid gesteld om hetzij een (correspondentie)adres hetzij een gemachtigde op te geven binnen de Europese Unie of de Europese Economische Ruimte, zulks overeenkomstig regel 3.6, lid 4 van het uitvoeringsreglement (hierna: "UR"). Verweerder werd hiertoe een termijn gesteld tot en met 13 december 2008.

8. Op 11 november 2008 heeft Lovells LLP zich aangesteld als gemachtigde voor verweerder in deze oppositieprocedure, en tevens te kennen gegeven dat verweerder niet instemde met de taalvoorkeur van opposant, maar wel bereid was de argumenten uit te wisselen in het Engels. Het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna: "het Bureau") heeft opposant hiervan in kennis gesteld per brief van 26 november 2008.

9. De contradictoire fase van de procedure is aangevangen op 14 december 2008. Het Bureau heeft op 29 december 2008 de mededeling van aanvang van de procedure aan partijen gezonden, waarbij aan opposant, overeenkomstig regel 3.9, lid 1 UR, een termijn is gegeven tot en met 28 februari 2009 voor het indienen van zijn argumenten en eventuele stukken ter ondersteuning daarvan.

10. Op 2 maart 2009 heeft opposant argumenten en stukken ter ondersteuning daarvan ingediend. Aangezien 28 februari 2009 op een zaterdag viel, zijn deze stukken ingevolge regel 3.9, lid 3 UR tijdig ingediend. Het Bureau heeft deze op 23 maart 2009 doorgestuurd naar verweerder en hem een termijn gesteld tot en met 23 mei 2009 om daarop te reageren.

11. Op 22 mei 2009 heeft verweerder gereageerd op de argumenten en stukken. Op 4 juni 2009 heeft het Bureau deze reactie doorgestuurd naar opposant.

12. Elke partij heeft haar opmerkingen ingediend binnen de door het Bureau gestelde termijnen.

13. Het Bureau is van mening dat het over voldoende gegevens beschikt om over de oppositie te kunnen beslissen.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

14. De opposant dient met toepassing van artikel 2.18, lid 1 juncto artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.3, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de identiteit of overeenstemming van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten in kwestie.

A. Argumenten van opposant

15. Opposant merkt op dat verweerder verscheidene internationale registraties heeft verricht, waarbij het ingeroepen recht als soortnaam werd gepresenteerd, hetgeen volgens opposant duidelijk blijkt geeft van kwade trouw.

16. De waren van het betwiste teken en van het ingeroepen recht kennen hetzelfde doel, dezelfde herkomst en dezelfde distributiekkanalen, meent opposant. In feite gaat het om identieke waren, namelijk alcoholische dranken, die zowel bestemd kunnen zijn voor dagelijks gebruik als voor speciale gelegenheden, en die hetzelfde doelpubliek kennen, namelijk zowel de gewone consument als bars, restaurants, drankwinkels en dergelijke.

17. Op visueel vlak zijn de flessen zeer overeenstemmend, zo stelt opposant. Zij hebben beide een overeenstemmende dop die 50 tot 75 % van de hals van de flessen in beslag neemt en vanaf de hals zijn de flessen nagenoeg cilindervormig. Maar het meest karakteristieke van het ingeroepen recht is de grashalm in de fles die duidelijk zichtbaar is doordat de fles doorzichtig is. Dit is ongewoon voor alcoholische dranken en de consument zal dit kenmerk gemakkelijk herinneren, ook als hij andere alcoholische dranken met een grashalm waarneemt. Dit kenmerk is volgens opposant door verweerder nagevolgd, hetgeen onvermijdelijk verwarring bij de consument zal veroorzaken.

18. Daarnaast zijn de woordellemen op beide flessen weergegeven in een overeenstemmend lettertype, in hoofdletters en een boog vormend, waardoor de totaalindruk van de flessen zeer overeenstemmend is, zo meent opposant.

19. Fonetisch moeten de twee woordellemen vergeleken worden, die beide bestaan uit drie lettergrepen, namelijk ZUB-ROW-KA en GRA-SOV-KA. De nadruk ligt bij beide tekens aan het einde, aangezien de voorvoegsels een zachte ronde klank hebben, terwijl het laatste achtervoegsel –KA zeer dominerend is. Bovendien worden de achtervoegsels van beide tekens identiek uitgesproken, namelijk [[zubr)OVKA] respectievelijk [(gras)OVKA], aldus nog opposant, die dan ook concludeert dat de woordellemen fonetisch overeenstemmen.

20. Op begripsmatig vlak heeft het ingeroepen recht geen enkele betekenis voor de Beneluxconsument, zo meent opposant, maar het voorvoegsel GRAS verwijst duidelijk naar het begrip gras voor Nederlandstalige consumenten. Dit is dus een zwak element en daarom niet zo onderscheidend als het achtervoegsel OVKA, dat geheel begrepen is in het ingeroepen recht.

21. In het licht van het voorgaande concludeert opposant dat er een reëel verwarringsgevaar bestaat en hij verzoekt het Bureau de oppositie toe te wijzen, de inschrijving van het betwiste teken in de Benelux te weigeren en verweerder te veroordelen in de kosten.

B. Reactie van verweerder

22. Verweerder wijst erop dat kwade trouw geen grond vormt voor een oppositie en voert aan dat hij met recht de term “zubrovka” heeft gebruikt ter omschrijving van zijn waren. Deze term is immers een soortnaam en dus vrij in het gebruik. Verweerder licht toe dat *zubrovka* in het Pools zowel staat voor “bizongras” als voor met dat kruid gearomatiseerde wodka. Bizongras (*hierochloe odorata*) groeit in de wouden van Polen en Wit-Rusland en is het geliefde voedsel van de Europese bizon (in het Pools: *zubr*), die in die streken voorkomt. Extracten van dit gras als kruid worden gebruikt om wodka een speciale smaak te geven, aldus nog verweerder.

23. Dat “zubrowka” een soortnaam is, moge volgens verweerder eveneens blijken uit het feit dat dit type wodka ook gefabriceerd wordt onder andere merknamen in Polen, Rusland, Oekraïne, Wit-Rusland

en de Tsjechische Republiek. Ook in de Benelux komen meerdere merken voor met de aanduiding "zubrowka" zodat verweerder niet inziet waarom opposant problemen zou hebben met het (daarvan verschillende) betwiste teken GRASOVKA. Ten slotte heeft opposant volgens verweerder in een oppositieprocedure bij het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (hierna: "BHIM") zelf gesteld dat de term "zubrowka" beschrijvend is.

24. Ook de grashalm in de fles is volgens verweerder beschrijvend, immers typerend om aan te duiden dat het om een bepaalde soort wodka gaat. Ter adstructie voegt verweerder een aantal foto's bij van flessen wodka met daarin een grashalm. Dit element is dus geenszins voldoende om gevaar voor verwarring aanwezig te achten, zo stelt verweerder.

25. Verweerder acht de tekens in visueel opzicht niet overeenstemmend. De dop van de fles is bij het ingeroepen recht veel langer dan bij het betwiste teken en de vorm van de fles van opposant is hoofdzakelijk recht cilindrisch, terwijl die van verweerder meer afgerond is. Ook de etiketten verschillen in grootte en motief. Het enkele feit dat op beide etiketten een bizon voorkomt, acht verweerder niet relevant, aangezien de bizon een meer gebruikt motief is voor dit soort wodka. Ten slotte zijn er de woordelementen, die uit totaal verschillende letters zijn samengesteld. De enkele overeenstemming van een woordelement is niet voldoende om visuele overeenstemming aan te nemen, omdat een globale beoordeling gemaakt moet worden, aldus verweerder.

26. Wat de auditieve vergelijking aangaat, wijst verweerder erop dat deze moeilijk te maken is bij driedimensionale merken. Echter, indien men de dominante woordelementen vergelijkt, ZUBROWKA en GRASOVKA, is het volgens verweerder duidelijk dat er geen auditieve overeenstemming bestaat. Het enige gemeenschappelijke element tussen de tekens is de uitgang OVKA/OWKA, maar over het algemeen wordt het begin van een merk als belangrijker ervaren, en dit begin (ZUBR respectievelijk GRAS) klinkt duidelijk anders. Bovendien, zo stelt verweerder, is de uitgang OWKA gebruikelijk in Slavische talen, zodat er ook in de Benelux een aanzienlijk aantal merken voorkomt die hierop eindigen.

27. Evenmin is er sprake van overeenstemming op begripsmatig vlak, zo stelt verweerder. Het Beneluxpubliek zal de tekens immers niet gescheiden waarnemen als een voorvoegsel en het achtervoegsel -OWKA/-OVKA, ook al is dit laatste een vaak voorkomende grammaticale uitgang in Slavische talen. Maar ook al zou het publiek dit wel doen, dan nog hebben de elementen ZUBR en GRAS geen semantische overeenkomst. Ten slotte bestrijdt verweerder dat de grashalm in de fles voor een conceptuele overeenstemming zou zorgen. Deze duidt er immers gewoon op dat het om een bepaald soort wodka gaat, en de consument zal dat als dusdanig herkennen.

28. Gelet op het bovenstaande is verweerder van mening dat er geen gevaar voor verwarring bestaat en dat de oppositie moet worden afgewezen.

III. BESLISSING

A.1. Verwarringsgevaar

29. Overeenkomstig artikel 2.18, lid 1 juncto artikel 2.14, lid 1 BVIE kan de deposant of houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de eerste dag van de maand volgende op de publicatie van het depot door het Internationaal Bureau, schriftelijk oppositie instellen bij

het Bureau tegen een internationaal depot dat in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.3, sub a en b BVIE of dat verwarring kan stichten met zijn algemeen bekende merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

30. Artikel 2.3, sub a en b BVIE bepaalt: "Bij de beoordeling van de rangorde van het depot wordt rekening gehouden met de op het tijdstip van het depot bestaande en ten tijde van het geding gehandhaafde rechten op: a. gelijke, voor dezelfde waren of diensten gedeponeerde merken; b. gelijke of overeenstemmende, voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten gedeponeerde merken, indien bij het publiek verwarring, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk, kan ontstaan."

31. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: "Richtlijn") dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEU, Canon, C-39/97, 29 september 1998, Lloyd, C-342/97, 22 juni 1999; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003; Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de tekens

32. Uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.3, sub b BVIE), volgens dewelke "bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEU, Sabel, C-251/95, 11 november 1997).

33. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen (arresten Sabel en Lloyd, beide reeds aangehaald).

34. De totaalindruk die een samengesteld merk bij het relevante publiek nalaat, kan door een of meerdere bestanddelen ervan worden gedomineerd (HvJEU, Limonchello, C-334/05 P, 12 juni 2007). Bij de beoordeling of een of meer bestanddelen van een samengesteld merk domineren, moet met name met de intrinsieke eigenschappen van elk van die bestanddelen rekening worden gehouden door deze te vergelijken met de eigenschappen van de andere bestanddelen. Bovendien kan eventueel worden gezien, hoe de verschillende bestanddelen in de configuratie van het samengestelde merk zich tot elkaar verhouden (GEA, Matratzen, T-6/01, 23 oktober 2002 en El Charcutero Artesano, T-242/06, 13 december 2007).

35. De te vergelijken tekens zijn de volgende:

Begripsmatige vergelijking

36. *Zubrowka* is Pools voor Veenreukgras (*Hierochloe odorata*), een grassoort die voorkomt in het oerbos van Białowieża, op de grens van Polen en Wit-Rusland. De Poolse naam is afgeleid van *zubr*, Pools voor de Europese bizon (*Bison bonasus*) die in deze streek voorkomt en zich voornamelijk voedt met deze plant. Bij uitbreiding staat *zubrowka* voor een wodka-soort die gearomatiseerd is met deze plant en daardoor een specifieke smaak en kleur bekommt.¹ Het Pools is echter geen taal die begrepen wordt door de gemiddelde Benelux-consument. De gemiddelde wodka-liefhebber mag dan ook niet geacht worden dit Poolse woord te begrijpen, zelfs niet nu het etiket een min of meer letterlijke vertaling in het Engels bevat, namelijk *Bison grass vodka*. Mede gelet op de specifieke presentatie zal hij deze vermelding, in kleinere letters onderaan het etiket, immers veeleer zien als aanduiding van het specifieke type wodka en *zubrowka*, in grote letters en in boogvorm bovenaan het etiket, als merk.

37. Het publiek zal over het algemeen het beschrijvende bestanddeel van een samengesteld merk niet als het onderscheidende en dominerende bestanddeel van de door dit merk gewekte totaalindruk ervaren (GEA, Budmen, T-129/01, 3 juli 2003). Nu de vermelding *Bison grass vodka* volledig beschrijvend is voor de desbetreffende waren, en *Zubrowka* voor de doorsnee consument geen specifieke betekenis heeft, is dit laatste het dominante element in het ingeroepen recht.

38. Mutatis mutandis geldt hetzelfde met betrekking tot het betwiste teken: het element *Bison brand vodka* is eveneens volledig beschrijvend en zal dus niet als het dominante bestanddeel van het teken gepercipieerd worden. Het bestanddeel *Grasovka* daarentegen heeft geen betekenis. Het element –OVKA² is weliswaar een in Slavische talen veel voorkomend achtervoegsel³, maar Slavische talen zijn niet gangbaar in de Benelux, zodat de mogelijke betekenissen ervan de doorsnee consument wellicht zullen ontgaan. Bovendien valt in de gegeven context voor dit achtervoegsel geen zinnige betekenis te

¹ <<http://nl.wikipedia.org/wiki/%C5%BBubr%C3%B3wka>>.

² Of –OWKA; de v/w is een transliteratie van de cyrillic letter B, de uitspraak zit tussen de Nederlandse V en W, maar komt met geen van beide precies overeen. Tegenwoordig is v de meest gebruikelijke transliteratie, vroeger werd vooral w gebruikt. Voor zeer bekende woorden wordt de w gehandhaafd, voorbeelden zijn wodka en Wolga (Bron: <http://nl.wikipedia.org/wiki/Cyrrilisch_alfabet>).

³ "[...] appended to words to create a feminine noun, denoting a part, profession, feature, membership, origin, social status, complexion, proper name, abstract noun or animal's name" (Bron: <<http://en.wiktionary.org/wiki/-ovka>>).

bedenken. Derhalve dient *Grasovka* als dominant bestanddeel van het betwiste teken aangemerkt te worden.

39. Geen van de dominante bestanddelen van beide tekens heeft een betekenis voor het gemiddelde Beneluxpubliek, zodat een begripsmatige vergelijking niet mogelijk is. Het begripsmatige aspect zal daarom geen verdere rol meer spelen in deze beslissing.

Visuele vergelijking

40. Beide tekens zijn driedimensionale gecombineerde woord-/beeldmerken, bestaande uit een fles met etiket en een spriet erin. De afbeelding van de tekens geeft de fles weer vanuit vier verschillende gezichtshoeken.

41. Het driedimensionale aspect bestaat uit een fles, in beide gevallen hoofdzakelijk cilindervormig en weinig afwijkend van een doorsnee fles. Gelet op deze weinig onderscheidende vormgeving, is dit zeker niet een dominant element van de tekens. Bovendien zijn de flessen verschillend qua vorm en kleur. Deze van het ingeroepen recht is kleurloos en bijgevolg volledig doorzichtig; deze van het betwiste teken is getint, hetgeen ook duidelijk waarneembaar is op de zwart-wit afbeeldingen. De dop (of capsule) bestrijkt bij het ingeroepen recht nagenoeg de volledige hals, bij het betwiste teken daarentegen slechts een klein deel daarvan. De overgang van hals naar "body" is bij het ingeroepen recht nogal abrupt en hoekig, bij het betwiste teken daarentegen geleidelijk en afgerond. Kortom, de consument zal beide flessen niet met elkaar verwarren.

42. Met betrekking tot de spriet zij vooreerst opgemerkt dat deze op visuele manier weergeeft dat het gaat om wodka, gearomatiseerd met Bizongras. Als symbool voor de karakteristieken van bizongraswodka leent deze spriet zich natuurlijk eveneens voor gebruik door andere fabrikanten van dergelijke wodka's ter versiering van hun merken. Daarnaast is het geenszins uitgesloten dat de spriet juist essentieel is voor het bekomen van de specifieke eigenschappen van bizongraswodka, in welk geval hij in wezen een noodzakelijk onderdeel van de waar vormt en dus niet geschikt is als onderscheidingsteken voor de herkomst van deze waar.

43. Het etiket op de fles van het ingeroepen recht bevat in het midden de afbeelding van een bizon in een bos met daarboven in een boog het woord ZUBRÓWKA in letters met dubbele omranding. Het accent op de letter O bevindt zich gedeeltelijk in deze letter. Onder de afbeelding van de bizon staat de tekst BISON GRASS VODKA, en daaronder staat nog kleinere en onleesbare tekst.

44. Het etiket van het betwiste teken bevat het woord GRASOVKA, eveneens in een boog en met dubbel omrande letters weergegeven, met daaronder de tekst BISON BRAND VODKA. Het etiket is diagonaal van linksonder naar rechtsboven in tweeën verdeeld. In het linker deel en onder de reeds vermelde woorden staat nog enige onleesbare tekst. In het rechterdeel van het etiket staat een bizon in een wei afgebeeld.

45. Bij samengestelde tekens (woord- en beeldelement) heeft het wordelement vaak een grotere impact op de consument dan het beeldelement. Reden hiervoor is dat het publiek de tekens niet steeds analyseert en vaak naar het teken verwijst door gebruik te maken van het wordelement. Wil men in het onderhavige geval bijvoorbeeld de fles of de drank bestellen in respectievelijk een slijterij of een

drankgelegenheid, dan zal men zich bedienen van het onderscheidende wordelement, dit wil zeggen de respectieve dominante bestanddelen. De beschrijvende elementen lenen zich daar minder toe en springen minder in het oog door hun ondergeschikte positie en kleinere schrijfwijze, zodat ZUBRÓWKA respectievelijk GRASOVKA ook visueel de dominante bestanddelen zijn.

46. Beide dominante bestanddelen bestaan uit acht letters en hebben het overeenstemmend achtervoegsel ÓWKA, respectievelijk OVKA. Zonder daarom de herkomst of de betekenis ervan te begrijpen, zal de gemiddelde consument in de Benelux deze lettercombinatie wel toedichten als zijnde een typische uitgang voor een bepaalde taal(groep) en dus niet opvatten als het meest onderscheidende deel. Bovendien zal de consument in het algemeen meer belang hechten aan het eerste deel van een merk (zie in die zin GEA, Mundicor, T-183/02 en T-184/02, 17 maart 2004). In dit eerste deel komt slechts één letter overeen, de R, en dan nog bij het ingeroepen recht helemaal aan het einde en bij het betwiste teken aan het begin.

47. Ten slotte zijn er nog een aantal secundaire visuele verschillen tussen de tekens, zoals de grootte en de vorm van het etiket, de achtergrond en de vorm van het embleem waarop de bizon is afgebeeld en de oriëntatie van de bizon. Al deze verschilpunten wegen ruim op tegen de (geringe) punten van overeenstemming.

48. Het Bureau is van oordeel dat merk en teken in hun totaalindruk visueel niet overeenstemmen.

Auditieve vergelijking

49. Beide dominante woordbestanddelen tellen drie lettergrepen met de klemtoon op de voorlaatste lettergreep. De twee laatste lettergrepen zijn auditief identiek, maar zullen, zoals reeds geconstateerd, door het publiek opgevat worden als typisch voor een uitgang in een andere taal. Bovendien zal de consument ook op auditief vlak in het algemeen meer belang hechten aan het eerste deel van een merk (arrest Mundicor, reeds aangehaald). Dit eerste deel is auditief geheel verschillend.

50. Het Bureau is van oordeel dat merk en teken in hun totaalindruk auditief niet overeenstemmen.

Conclusie

51. Merk en teken stemmen noch visueel noch auditief overeen. Een begripsmatige vergelijking is niet aan de orde.

Vergelijking van de waren

52. Om redenen van proceseconomie laat het Bureau de vergelijking van de waren achterwege. Deze kan niet meer van invloed zijn op de te nemen beslissing. Ook al zouden de waren identiek zijn, er kan geen verwarringsgevaar bestaan als merk en teken niet overeenstemmen. Ten behoeve van de leesbaarheid en de vaststelling van de draagwijdte van deze oppositie worden hieronder toch de waren in kwestie vermeld.

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
--------------------------------	---------------------------------

	Classe 32 Bières. <i>Bieren.</i>
Klasse 33 Alcoholhoudende dranken (uitgezonderd bieren); wodka en mengdranken met wodka.	Classe 33 Boissons alcooliques (à l'exception des bières), spiritueux, liqueurs, vodka, vodka aromatisée, vodka aromatisée à l'herbe de bisons, à savoir zubrovka. <i>Alcoholische dranken (uitgezonderd bieren), spiritualiën, likeuren, wodka, gearomatiseerde wodka, wodka gearomatiseerd met bisonkruid, namelijk zubrovka.</i>
	<i>NB: De oorspronkelijke taal van de waren- en dienstenlijst van deze inschrijving is niet het Nederlands. De Nederlandse vertaling is uitsluitend ten behoeve van de leesbaarheid van deze beslissing toegevoegd.</i>

B. Overige factoren

53. Opposant stelt dat verweerder te kwader trouw handelt doordat hij zijn (opposants) merk als soortnaam gebruikt. Een dergelijk argument kan geen rol spelen in deze procedure. De oppositieprocedure bij het Bureau is bedoeld om op een snelle en eenvoudige manier (potentiële) conflicten tussen merkhouders op te lossen. Deze procedure is daarom beperkt tot specifieke gronden, namelijk die van artikel 2.14 juncto 2.3, lid 1, sub a en b BVIE. De toepasselijkheid van deze artikelen wordt daarbij uitsluitend beoordeeld op basis van gegevens zoals die voorkomen in het merkenregister. Andere mogelijk bestaande gronden van verzet tegen een depot, dan wel voor verdediging daarvan kunnen in een oppositieprocedure geen rol spelen. Daarvoor dient de gang naar de rechter te worden gemaakt.

54. In het kader van de oppositieprocedure is er geen sprake van een veroordeling tot betaling van de gemaakte kosten ten behoeve van de andere partij. Enkel is voorzien in een kostenverwijzing, die is vastgesteld op het vaststaande bedrag van de oppositietaks, indien de oppositie volledig wordt afgewezen (of toegewezen).

C. Conclusie

55. Het merk en het teken stemmen op visueel en op auditief vlak niet overeen. Een begripsmatige vergelijking is niet aan de orde. Om die redenen heeft het Bureau de waren niet meer vergeleken. Immers, ook al zouden de waren identiek zijn, dan nog kan er geen sprake zijn van verwarring als de tekens niet overeenstemmen.

IV. BESLUIT

56. De oppositie met nummer 2003417 wordt afgewezen.

57. Internationaal depot 964076 wordt ingeschreven in de Benelux voor alle waren waarvoor het is ingediend.

58. De opposant is 1.000 euro verschuldigd aan de verweerder op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 UR, aangezien de oppositie geheel wordt afgewezen. Deze beslissing vormt executoriale titel op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE.

Den Haag, 20 mei 2010

Willy Neys
(*rapporteur*)

Diter Wuytens

Pieter Veeze

Administratieve behandelaar:
Jan Hart